

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Berki Dávid (.....) ügyvéd által képviselt P.....-F..... Kft. (.....) felperesnek - dr. Kiss Andrea (.....) ügyvéd által képviselt S..... és K..... V..... Kft. (.....) alperes ellen közműfejlesztési hozzájárulás mértékének megállapítása iránt indított perében a Városi Bíróság által 2012. október 8-án meghozott/2012/11. számú ítélet ellen a felperes által 12. és 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a városi bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes a fellebbezési perköltségét maga viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A városi bíróság ítéletével elutasította a felperes kereseti kérelmét, mely annak megállapítására irányult, hogy a felperes a tulajdonát képező-ni 8786/4. helyrajzi számú ingatlan vonatkozásában csak a korábbi tulajdonos önkormányzat által eredetileg igénybe vett, lekötött vízmennyiség után korábban már megfizetett vagy bármely okból megfizetni elmulasztott víziközmű-fejlesztési hozzájárulás és a felperes által igénybe venni kívánt vízmennyiség után számítandó hozzájárulás közötti különbséget megfizetésére köteles. A városi bíróság a felperest - pervesztességére figyelemmel - 20.000,- Ft + ÁFA ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperes részére.

A kereset elutasítását a városi bíróság azzal indokolta, hogy helye van megállapítási kereset előterjesztésének és azt érdemben bírálta el. Álláspontja szerint a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján a gazdálkodó szervezet köteles a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás megfizetésére. Az iskolaként üzemelt ingatlan korábbi tulajdonosának, az önkormányzatnak pedig az iskola működtetése a helyi közszolgáltatások körében kötelezően előírt feladata volt, így az részéről nem minősült gazdálkodó tevékenységnek, így nem voltak rá alkalmazhatók a gazdálkodó szervezetekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések, ezért víziközmű-fejlesztési hozzájárulás nem terhelte. Ez okból indifferens a perben, hogy korábban mennyi lehetett az iskola vonatkozásában felhasznált vízmennyiség, ezért a felperes erre vonatkozó igazságügyi szakértői bizonyítási indítványának nem adott helyt.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereseti kérelemnek helytadó határozat meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte. Fellebbezésében vitatta, hogy az önkormányzat részéről az iskola üzemeltetése ne minősült volna gazdálkodó tevékenységnek, és előadta, hogy amennyiben az önkormányzat bármely okból mégsem fizetett vagy mégsem volt köteles víziközmű-fejlesztési hozzájárulást fizetni, abból akkor sem következik az, hogy a felperes mint következő tulajdonos az általa lekötött

teljes vízmennyiség után köteles lenne megfizetni a hozzájárulást, és nem eshet az ő terhére, hogy az alperes és az önkormányzat nem kötött közműszolgáltatásra vonatkozó szerződést.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a felperes fellebbezése, az ügy érdemében - de eltérő indokok alapján - nem megalapozott.

A perben marasztalási kereset esetén sem azt kellene elsődlegesen vizsgálni, hogy az önkormányzat vagy az iskola fizetett-e közműfejlesztési hozzájárulást, mert a felperes ez irányú fizetési kötelezettsége nem ettől függ. A tulajdonszerzésekor vagy az épület átalakításakor irányadó jogszabályt kellene a felek viszonyában alkalmazni, és a 38/1995.(IV.5.) Korm. rendelet 4.§ (2) bekezdése szerint, bekötés megvalósításához, vagy szolgáltatási vízmennyiség növeléséhez, minőségi igény javításához kell hozzájárulást fizetni.

Az alperesnek a keresetlevélhez csatolt nyilatkozata szerint is tény, hogy az ingatlan közüzemi ivóvíz bekötéssel rendelkezik, ebből következően az igényelt szolgáltatás a mennyiség növelése, amihez a hozzájárulás mértéke, a szükséges fejlesztési költség arányos része lenne.

Egyébként helytálló a felperes fellebbezésében elfoglalt álláspontja, amely szerint az önkormányzat részéről az iskola üzemeltetése keretében a vízszolgáltatással, az ellenérték megfizetésével, a költségvetési fedezet biztosításával kapcsolatos tevékenység gazdálkodó tevékenységnek minősül, de ennek a fentebb kifejtettek szerint nincs jogi jelentősége.

Az 5. sorszámon csatolt fogyasztói kárton szerint pedig 2004. július 1. és 2007. április 30. között, nem az iskola vagy az önkormányzat volt a fizető fogyasztó, hanem a S..... V..... Kft, tehát a tényállás megállapítása is hiányos.

A perbeli esetben azonban az alperes mindvégig vitatta a megállapítási kereset előterjesztése feltételeinek hiányát, de az elsőfokú ítélet nem adja indokát annak, hogy a felperes mely jogának megóvása érdekében lenne szükség, egy részben nemleges megállapításra, mindössze annyit tartalmaz, hogy annak feltételei fennállnak.

Az alperes a felperessel szemben ezidáig víziközmű-fejlesztési hozzájárulás iránti igényt semmilyen módon, sem fizetési felszólítás, sem peres eljárás útján nem érvényesített, ezért nem állapítható meg, hogy a felperes által kért megállapításra milyen jogának megóvása érdekében lenne szüksége az alperessel szemben, tehát egy konkrét jogának sérelmére nem hivatkozott, (hogy például nem kaphat használatba vételi engedélyt a jogvita miatt, vagy milyen más joga sérülne) ami a megállapítás szükségességét indokolná.

A Pp. 123. §-ának rendelkezéseivel kapcsolatosan kialakult bírói gyakorlat szerint a keresettel szembeni védekezésként felhozható igény nem érvényesíthető önálló megállapítási keresetként, mivel ilyen esetben a jogmegóvási szükséglet hiányában nem állnak fenn a megállapítási kereset eljárásjogi feltételei.

Tekintve hogy a megállapítási kereset előterjesztésének feltételei nem állnak fenn, ezért a törvényszék a városi bíróságnak a keresetet elutasító ítéletét, ezen eltérő indokolással, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért fellebbezési perköltségét maga köteles viselni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a fellebbezési tárgyaláson nem jelent meg, a fellebbezési eljárással kapcsolatos perköltsége nem merült fel, ezért e tekintetben a törvényszék mellőzte a határozathozatalt.

Balassagyarmat, 2013. január 24.

dr. Barsi József sk.
a tanács elnöke

dr. Nádai Mónika sk.
előadó bíró

dr. Percze Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:
kiadó